

VĂN MẪU LỚP 6

Phát biểu cảm nghĩ về truyện Sọ Dừa

I. Dàn ý

a. Mở bài

Trong kho tàng truyện cổ dân gian Việt Nam, truyện cổ tích chiếm một số lượng khá lớn. Truyện cổ tích gắn liền với tuổi thơ của mỗi người qua lời bà, lời mẹ kể. Nội dung của truyện rất đời thường và các yếu tố thần kì trong truyện làm cho nội dung câu chuyện thêm lí thú và hấp dẫn.

“Sọ Dừa” là một trong những truyện cổ tích hay nhất, có sức sống lâu bền trong lòng mỗi người dân đất Việt, nhất là trong lòng tuổi thơ.

b. Thân bài

* Cảm nghĩ về nội dung của truyện Sọ Dừa

- Em yêu thích Truyện “Sọ Dừa” vì nội dung câu chuyện đề cao giá trị chân chính của con người. “Sọ Dừa” là truyện cổ tích về người mang lột vật. Nhân vật chính có hình hài dị dạng bị mọi người xem thường nhưng lại có vẻ đẹp tuyệt vời về tài năng lẫn phẩm chất.

- Đối lập với ngoại hình xấu xí, dị dạng là một tâm hồn cao đẹp, một tài năng và sự thông minh của Sọ Dừa. Chính những lần thử thách là những tình huống cho Sọ Dừa bộc lộ tài năng và sự thông minh đến bất ngờ.

- Sự tài giỏi và thông minh của Sọ Dừa được thể hiện qua việc Sọ Dừa thi đỗ trạng nguyên và việc Sọ Dừa chuẩn bị những vật dụng cần thiết để cho vợ phòng thân khi chàng đi sứ xa nhà.

* Truyện “Sọ Dừa” đề cao tình thương đối với người bất hạnh.

- Tình thương dành cho người bất hạnh được thể hiện rất rõ qua nhân vật cô con gái út của phú ông. Cô út hiền lành, hay thương người. Cô đối đãi với Sọ Dừa rất tử tế. Ngay cả khi chưa phát hiện Sọ Dừa là một chàng trai khôi ngô tuấn tú thì cô cũng là người thường đem cơm cho Sọ Dừa ăn. Khi đã phát hiện Sọ Dừa không phải là người phạm trăn, cô đem lòng yêu, có của ngon, vật lạ đều đem giấu cho chàng.

- Nhờ tình yêu chân thành, cô út đã nhìn rõ phẩm chất, đức độ của Sọ Dừa.

- Sự phát hiện của cô út về vẻ đẹp bên ngoài lẫn tâm hồn của Sọ Dừa cũng chính là sự nhìn nhận sâu sắc của nhân dân ta về những con người bất hạnh. Sọ Dừa từ một con người hình hài xấu xí, dị dạng, từ thân phận thấp hèn đã trở thành một chàng trai tuấn tú, thông minh, tài

giỏi. Điều đó thể hiện niềm khát khao của nhân dân ta về sự công bằng trong xã hội: người hiền lành, tài năng phải được hưởng hạnh phúc.

* Cảm nghĩ về nghệ thuật của truyện Sọ Dừa

- Yếu tố thần kì là một trong những nguyên nhân tạo nên sức hấp dẫn của truyện cổ tích Sọ Dừa.

+ Người mẹ nghèo thụ thai là do uống nước mưa đựng trong một cái sọ dừa bên gốc cây to.

+ Đứa bé được sinh ra không như những đứa trẻ bình thường khác. Bé không chân, không tay, tròn như một quả dừa. Sọ Dừa biến thành một chàng trai khôi ngô, tuấn tú ngồi thổi sáo trên võng trong lúc chăn bò.

+ Đến ngày hẹn mang những lễ vật mà phú ông đã yêu cầu, Sọ Dừa chuẩn bị chẳng thiếu một thứ gì. Điều đó chứng tỏ

+ Sọ Dừa có một sức mạnh tiềm tàng mà nó chỉ thể hiện trong những tình huống cần thiết.

+ Sọ Dừa trở thành chàng trai khôi ngô sánh vai bên người vợ hiền lành tốt bụng trong ngày cưới cũng là một điều thần kì thấm đẫm giá trị nhân văn. Những người có thân phận thấp kém, có ngoại hình dị dạng, xấu xí như Sọ Dừa, những người hiền lành tốt bụng như cô gái út của phú ông là những người rất xứng đáng được hưởng hạnh phúc...

- Những hình ảnh xuất hiện trong tác phẩm dân gian “Sọ Dừa” là những hình ảnh thân quen gần gũi với cuộc sống của người lao động. Đó là hình ảnh đàn bò, hòn đá lửa, quả trứng gà, con dao, cái võng, bụi cây,...

c. Kết bài

Truyện cổ tích “Sọ Dừa” đã cho em những bài học đáng quý:

- Khi quan sát, nhận xét về một con người, ta không nên chỉ nhìn bề ngoài mà đánh giá.

- Truyện đề cao lòng nhân ái đối với những con người bất hạnh.

- Truyện “Sọ Dừa” còn thể hiện được niềm tin và niềm lạc quan của người lao động.

II. Bài làm tham khảo

Bài làm 1

Trong kho tàng truyện cổ tích của nước ta em thích nhất là truyện cổ tích "Sọ Dừa". Bởi nó là câu chuyện có ý nghĩa, giá trị nhân văn sâu sắc. Trong đó, gửi gắm ước nguyện của người nông dân Việt Nam, khi họ mong ước những người ở hiền thì sẽ gặp lành còn những người ăn ở thất đức thì chịu cảnh ác giả ác báo.

Câu chuyện được bắt đầu từ một người phụ nữ hiếm muộn, luôn khao khát có một mụn con làm bầu bạn lúc tuổi già. Một ngày nọ, người phụ nữ đó đi làm đồng vì quá khát nước nên bà uống nước trong một cái sọ dừa. Rồi về nhà bà mang thai.

Người phụ nữ vui mừng lắm, bà mong ước có một đứa con khỏe mạnh thông minh. Nhưng sau những ngày tháng mang thai đến kỳ sinh nở bà chỉ sinh ra một cục thịt, có đầy đủ mặt mũi, nhưng không có chân tay. Nó tròn vo như cái sọ dừa. Bà buồn lắm nhưng thương con nên vẫn giữ lại nuôi. Bà đặt tên con là Sọ Dừa.

Người mẹ cảm thấy vô cùng đau buồn khi đứa trẻ con mình sinh ra không được khỏe mạnh đủ chân tay hình dạng như người bình thường, mà lại mang hình hài quái dị. Bà khóc thương cho số phận của con, không biết sau này khi con lớn lên, khi bà già yếu qua đời thì con trai bà sẽ sống như thế nào nữa.

Bà khóc thương cho phận của mình hiếm muộn, rồi thương con không lành lặn, nhưng khi đứa bé nghe được nó liền bảo bà "Mẹ không cần phải lo gì cả"

Khi Sọ Dừa được chừng năm sáu tuổi gì đó, Sọ Dừa bảo với mẹ mình rằng hãy sang nhà phú ông xin cho con làm chăn bò, để con có thể tự kiếm cơm ăn giảm bớt gánh nặng cho mẹ. Mẹ Sọ Dừa lúc ban đầu không đồng ý, bởi người khỏe mạnh còn không được mướn huống hồ Sọ Dừa chân tay chẳng có chỉ là cục thịt tròn lăn lông lốc ai người ta thuê chăn bò. Nhưng thương con nên bà cũng đành liều sang nhà phú ông để hỏi.

Lúc ban đầu phú ông không đồng ý nhưng rồi nhìn đi nhìn lại cũng không thấy việc gì phù hợp với Sọ Dừa nên ông đồng ý giao đàn bò cho Sọ Dừa chăm non, dẫn đi ăn cỏ mỗi ngày.

Đàn bò nhà phú ông từ ngày có Sọ Dừa chăm sóc ngày nào cũng ăn no cỏ rồi trở về nhà. Sọ Dừa người nhỏ bé lại rất ngoan ngoãn, ăn uống chẳng tốn kém là mấy nên phú ông vui lắm vì đã tiết kiệm được một khoản tiền khá khá khi thuê người khác chăm sóc đàn bò của mình.

Mỗi ngày trôi đi công việc chính của Sọ Dừa là ngày ngày trông nom chăm sóc đàn bò cho nhà phú ông. Sọ Dừa chăn bò từ sáng sớm cho tới tối muộn mới được về nhà. Buổi trưa phú ông thường sai ba cô con gái của mình thay phiên mang cơm ra ngoài bãi cỏ cho Sọ Dừa.

Tuy nhiên, hai cô chị cả của nhà phú ông nhìn thấy Sọ Dừa là đã thấy gớm ghiếc rồi nên họ không muốn đi đưa cơm cho Sọ Dừa, chỉ có cô em út hiền lành nhân hậu, thương người nên thường nhận lãnh trách nhiệm này.

Vì thường xuyên đưa cơm cho Sọ Dừa nên cô út ngạc nhiên lắm, vì hôm nào đi đưa cơm từ đằng xa cô đã nghe thấy tiếng sáo réo rất vô cùng thánh thót, hay vô cùng. Nhưng khi cô lại gần thì tiếng sáo biến mất, khiến cô vô cùng thắc mắc, tò mò bởi không biết người thổi sáo ra sao, mặt mũi như thế nào mà tiếng sáo lại hay và tha thiết đến vậy.

Một hôm cô quyết định đi đưa cơm sớm hơn bình thường một chút, nấp ở một chỗ kín nhìn về phía bà bò. Lạ thật không nhìn thấy Sọ Dừa đâu chỉ thấy một chàng trai khôi ngô tuấn tú đã nằm thổi sáo gần đó và trong coi đàn bò một cách cẩn thận. Bỗng chốc cô đứng có một cành cây bị gãy phát ra tiếng động, chàng trai biến mất chỉ còn Sọ Dừa đang lăn cạch đó.

Từ hôm cô con gái út của phú ông phát hiện ra bí mật thâm kín của Sọ Dừa cô đã đem lòng yêu thương chàng trai có tiếng sao điều luyện đó. Ngày ngày cô đều nhận trách nhiệm đưa cơm cho Sọ Dừa, rồi nhìn trộm chàng trai từ xa, lắng nghe tiếng sáo da diết, thiết tha, mà thâm thương trộm nhớ.

Sọ Dừa ở đợ cho nhà phú ông cũng một thời gian, phú ông quý Sọ Dừa lắm. Một hôm Sọ Dừa xin ông chủ cho nghỉ về nhà, anh về gặp mẹ và xin mẹ cho sang nhà phú ông xin cưới con gái phú ông cho mình. Mẹ Sọ Dừa thương con nên đành làm theo, chứ trong lòng bà cũng biết chẳng đời nào một phú ông giàu có lại gả con gái của ông ta cho con trai Sọ Dừa của bà.

Phú ông nghe thấy mẹ Sọ Dừa xin cưới con gái mình, tức giận lắm, nhưng ông ta biết nhà Sọ Dừa nghèo nên đã thách cưới rất cao, nhiều vàng bạc châu báu...có đủ thì mới được cưới. Mẹ Sọ Dừa về nhà nói lại với con trai như vậy, nhưng chỉ sau vài ngày Sọ Dừa đã mang đủ sính lễ tới hỏi cưới con gái phú ông.

Phú ông nhìn thấy nhiều vàng bạc châu báu thích lắm, nên gọi ba con con gái ra xem cô nào chịu lấy Sọ Dừa không. Nhưng hai cô chị nhất định không chịu vì Sọ Dừa quái dị, người chẳng ra người, lấy sao được mà lấy. Nhưng cô em gái út thì lại ngoan ngoãn ưng thuận, khiến phú ông vô cùng tức giận.

Trong ngày kết hôn của mình với con gái út của phú ông, Sọ Dừa vứt bỏ hình hài Sọ Dừa trở về làm một chàng trai khôi ngô tuấn tú đi rước dâu khiến hai cô chị bực tức lắm. Sau khi lấy vợ, Sọ Dừa còn chuyên tâm đèn sách học hành giỏi giang lên kinh ứng thí, ngày đi Sọ Dừa đưa cho vợ một quả trứng gà, một con dao và hòn đá lửa.

Sọ Dừa lên kinh ứng thí đỗ đạt làm quan lớn, hai cô chị nghe tin tức điên lên, liền nghĩ âm mưu giết em để cướp chồng. Nhưng cuối cùng thì cái thiện vẫn luôn thắng cái ác. Cô em út hiền lành nhân hậu cuối cùng đã được Sọ Dừa tìm thấy và cứu thoát chết trở về hai người sống vô cùng hạnh phúc. Còn hai cô chị hối hận vì hành động hãm hại em của mình nên đã bỏ đi biệt xứ không dám vác mặt về làng nữa.

Đạo lý ở hiền gặp lành, còn ác giả ác báo chính là truyền thống ngàn đời nay mà ông cha ta thường khuyên răn, giáo dục con cháu mình cần phải sống đúng đạo đức, lương tâm, lễ giáo, không nên vì những vinh hoa phú quý làm mờ mắt, hay tham phú phụ bần, nhìn bên ngoài mà đánh giá một con người.

Thông qua truyện cổ tích "Sọ Dừa" người đọc cảm nhận được giá trị nhân văn sâu sắc trong những câu chuyện cổ dân gian Việt Nam. Mỗi câu chuyện là một bài học làm người mà chúng ta cần phải noi theo, tự rút ra bài học kinh nghiệm cho mình.

Bài làm 2

Trong kho tàng truyện cổ tích Việt Nam, có nhiều câu chuyện gửi gắm ước nguyện và mong muốn bình dị về cuộc sống hằng ngày. Sọ Dừa là chuyện cổ tích nhẹ nhàng, sâu lắng, để lại trong lòng người đọc nhiều xúc cảm sâu sắc nhất. Truyện "Sọ Dừa" thể hiện ước mơ được

đôi đời, được sống hòa thuận với nhau. Đồng thời thể hiện cách đánh giá con người không chỉ nên nhìn về bề ngoài. Nhân vật Sọ Dừa được dân gian gửi gắm nhiều điều tốt đẹp.

Dân gian thật khéo dựng nên nhân vật Sọ Dừa xấu xí, có nhiều nét khác thường; nhưng đằng sau vẻ ngoài xấu xí đó là những điều tốt đẹp mà con người luôn muốn vươn đến, muốn hướng tới và giành lấy được. Sọ Dừa sinh ra không trọn vẹn về thân thể, chỉ là một bọc thịt tròn nằm lẫn lóc có phần dị và gây sự sợ hãi cho những người xung quanh.

Những tình tiết li kì được xây dựng nên ở trong truyện đã tạo nên sức hút đối với người đọc. Trước hết là hình dáng xấu xí, thứ hai là hoàn cảnh gia đình nghèo khó. Sọ Dừa chần bò cho phú ông rất chăm chỉ nên được phú ông khen thưởng. Khi không có ai, Sọ Dừa đã biến thành chàng trai khôi ngô tuấn tú, vừa chần bò vừa thổi sáo. Một con người tài đức vẹn toàn, đáng ngưỡng mộ và khâm phục.

Tình tiết khiến người đọc bất ngờ chính là Sọ Dừa đòi mẹ đi hỏi vợ cho chàng. Sọ Dừa rất liều lĩnh khi dám đi đòi cưới con gái của phú ông. Đây chính là bản lĩnh không phải người con trai bình thường nào cũng làm được.

Phú ông đã bật cười trước hành động này của Sọ Dừa và thách cưới chàng rất nặng nề để dè dặt ý định ngớ ngẩn và ngốc nghếch ấy của Sọ Dừa. Tuy nhiên Sọ Dừa đến đúng hẹn, mang đúng đồ mà phú ông yêu cầu.

Trong khi hai cô chị “bĩu môi” chê bai Sọ Dừa thì cô út lại đồng ý lấy Sọ Dừa. Phú ông tuy không hài lòng nhưng cuối cùng cũng phải chấp nhận. Chỉ với chi tiết này đã cho thấy được sự cân bằng giữa tầng lớp giàu và nghèo trong xã hội. Đây cũng là điều mà rất nhiều người mong muốn có được. Khi xã hội quá phân biệt giai cấp thì người nghèo luôn bị chèn ép, bóc lột. Có thể nói đây chính là khát vọng muôn đời của con người.

Hai nhân vật gây được sự chú ý chính là Sọ Dừa và cô con gái út của phú ông. Đó là những người hiền hậu, tốt bụng và xứng đáng được hưởng hạnh phúc.

Chi tiết Sọ Dừa biến thành chàng trai khôi ngô tuấn tú, đỗ đạt cao đã khiến cho mọi người ngạc nhiên. Đây chính là “gieo nhân nào gặt quả ấy”, ở đời những người lương thiện, hiền lành sẽ được đền đáp xứng đáng. Đây cũng chính là khát vọng muôn thuở của con người.

Tình huống hai cô chị gái đem lòng đố kị và ghen ghét với cô em út, nên đã dàn sẵn âm mưu hãm hại em gái. Tuy nhiên mọi việc đã được Sọ Dừa biết và sắp đặt mọi chuyện. Quả thực khi hạnh phúc đang nở rộ thì luôn có những kẻ xung quanh ghen ghét và muốn hãm hại. Những người thân trong gia đình đôi khi không phải là những người đáng tin tưởng nhất. Và hai cô chị trong câu chuyện này là người như thế.

Khi Sọ Dừa phát hiện ra mọi chuyện, cũng không trừng trị hai cô chị đã chứng tỏ chàng không những đức độ, tài giỏi mà còn rất rộng lượng, giàu lòng khoan dung. Sọ Dừa là một mẫu người lí tưởng mà nhiều người vẫn muốn hướng tới để hoàn thiện bản thân mình. Chàng là một người xứng đáng được hưởng trọn vẹn hạnh phúc và tình yêu.

“Sọ Dừa” là câu chuyện thú vị, gửi gắm nhiều thông điệp cuộc sống. Đó là niềm mơ ước một cuộc sống bình dị, hạnh phúc, xóa bỏ đi khoảng cách giàu nghèo trong xã hội. Hãy luôn tin vào điều thiện, cuộc sống của chúng ta sẽ trở nên tốt đẹp hơn.

Bài làm 3

Sọ Dừa là truyện cổ về người mang lốt vật, được truyền tụng lâu đời trong dân gian. Truyện thể hiện ước mơ đổi đời, mong muốn những điều tốt đẹp, hạnh phúc sẽ đến với người hiền lành, lương thiện và khát vọng công lí của người xưa. Truyện còn đặt ra bài học về cách đánh giá con người : Đừng nhìn hình thức bên ngoài mà vội nhận xét bản chất bên trong. Bài học ấy được gửi gắm qua hình ảnh chàng Sọ Dừa dị dạng mà tài đức vẹn toàn.

Sự ra đời của Sọ Dừa có nhiều nét khác thường. Bà mẹ đi rừng khát nước, uống nước trong một cái sọ dừa rồi có thai sinh ra đứa con chỉ có cái đầu tròn lông lốc, thân mình, chân tay chẳng có. Bà mẹ chỉ vì thương con nên giữ lại nuôi và đặt tên là Sọ Dừa.

Các tình tiết li kì về sự ra đời và hình dạng khác thường của Sọ Dừa thể hiện sự quan tâm của nhân dân đến một loại người đau khổ nhất, số phận thấp hèn nhất trong xã hội. Đau khổ, thấp hèn từ dáng vẻ bề ngoài, lại bị coi là "vô tích sự". Hình ảnh cái đầu tròn lông lốc gợi sự thương cảm sâu xa của mọi người đối với nhân vật này.

Tưởng chừng Sọ Dừa là kẻ vô tích sự, nào ngờ chàng lại làm việc giỏi. Chàng thưa với mẹ hãy xin phú ông cho chàng chăn đàn bò đồng đúc của ông ta. Thật khó mà tin rằng chàng làm được công việc vất vả ấy. Thế mà chỉ sau một thời gian, bò con nào con nấy bụng no căng, béo mướt khiến phú ông rất hài lòng.

Chăn bò cực nhọc vô cùng nhưng Sọ Dừa đã biết tạo cho mình một niềm vui... Những lúc đàn bò mãi mê gặm cỏ, Sọ Dừa trút bỏ lốt quái dị, biến thành một chàng trai tuấn túm đu đưa trên chiếc võng đào mắc giữa hai thân cây, ung dung thỏi sáo. Thật là thông dong, thư thái. Lao động nặng nhọc đã trở thành tươi vui, nhẹ nhàng. Sọ Dừa không những lao động giỏi mà còn tài hoa biết mấy !

Bất ngờ và kì lạ hơn cả là Sọ Dừa nhờ mẹ đi hỏi con gái phú ông về làm vợ. Nghèo hèn, dị dạng, lại làm đầy tớ cho nhà người ta, thế mà chàng lại dám làm điều thiên hạ cho là đùa mớ mà chời mâm son. Bà mẹ ngạc nhiên, thậm chí sợ hãi nhưng rồi cũng phải chiều con. Phú ông bật cười mai mỉa và thách cưới một cách nghiệt ngã, tưởng chừng giàu có cỡ nào cũng không lo nổi. Hẳn định bụng trừng trị mẹ con gã đầy tớ kia một cách đích đáng. Vậy mà chỉ hôm sau, Sọ Dừa có đủ sính lễ theo yêu cầu của phú ông : mười mâm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm, một chĩnh vàng cốm. Sọ Dừa không phải người phạm trần, chàng đã hóa phép ra tất cả.

Những đòi hỏi về sính lễ của phú ông có ý nghĩa như là một thử thách ban đầu mà Sọ Dừa phải vượt qua. Phú ông hoa mắt vì tham, nhưng rõ ràng vẫn ngần ngại, do đó mới có chi tiết : Lão lúng túng nói với bà cụ : - Để ta hỏi con gái ta, xem có đứa nào ưng lấy thằng Sọ Dừa không đã.

Điều lão không ngờ đã xảy ra là trong khi hai cô chị bĩu môi chê bai, thì cô Út đồng ý lấy Sọ Dừa. Thế là phú ông đành phải nhận lễ và gả cô Út cho Sọ Dừa.

Khác với hai cô chị, cô Út nhận biết được thực chất vẻ đẹp bên trong của Sọ Dừa nên đã thuận lấy lòng chàng. Trong truyện này, bên cạnh nhân vật chính là Sọ Dừa, cô Út cũng là nhân vật đáng chú ý.

Hai cô chị vốn tính ác nghiệt, đồng đành nên thường hắt hủi Sọ Dừa. Cái định kiến sâu sắc về sự thấp kém, về sự dị hình và vô dụng đã khiến hai cô chị không thể nhìn thấy được bản chất tốt đẹp của Sọ Dừa.

Cô Út hiền lành, tính hay thương người. Ngay cả khi chưa biết gì về những điều kì lạ của Sọ Dừa, cô vẫn đối xử với Sọ Dừa rất tử tế. Phép lạ của Sọ Dừa có được là nhờ sự kết hợp của hai yếu tố : thứ nhất là dưới bề ngoài xấu xí, thực chất Sọ Dừa là chàng trai khôi ngô, tài giỏi và thứ hai là lòng thương người của cô Út.

Chính lòng thương người ấy giúp cô có dịp thấy được bên trong cái hình hài sọ dừa lẩn lóc là một chàng trai khôi ngô, tài giỏi. Cô Út trở thành bà Trạng là phần thưởng xứng đáng mà truyện cổ thường dành cho những người nhân hậu.

Như vậy, ở truyện này, giá trị cao quý của con người không chỉ thể hiện ở nhân vật Sọ Dừa mà còn thể hiện ở nhân vật cô Út. Nhờ cô Út, giá trị của Sọ Dừa mới có thể bộc lộ và phát triển.

Cưới được con gái Út phú ông, Sọ Dừa đã xóa được cái hố sâu ngăn cách giữa giàu và nghèo, giữa tầng lớp trên và tầng lớp dưới trong hôn nhân thời phong kiến. Bằng tài năng, đạo đức của mình, chàng buộc phú ông phải chịu thua. Đến lúc này, chẳng cần phải tiếp tục giấu mình trong cái lốt xấu xí nữa, Sọ Dừa hiện nguyên hình là một chàng trai khôi ngô, đẹp đẽ và càng tỏ ra có tài, có đức. Chàng học giỏi, thông minh khác thường và thi đỗ Trạng nguyên rồi được nhà vua cử đi sứ ở nước ngoài. Chàng đã đạt tới tột đỉnh danh vọng cao sang. Sọ Dừa đã đem đến cho người đọc những bất ngờ hết sức thú vị.

Nhưng hạnh phúc của chàng bị đe dọa bởi lòng đố kị và sự ghen ghét của những kẻ lòng dạ xấu xa. Hai cô chị vốn khinh rẻ Sọ Dừa, nay thấy chàng thành đạt lại rắp tâm hãm hại em gái để được làm vợ quan trạng. Mưu mô của chúng thật hiểm độc nhưng nhờ trí tuệ sáng suốt, Sọ Dừa đã dự đoán và lo xa được tất cả. Trước khi lên đường, chàng chuẩn bị chu đáo cho vợ : con dao, hai quả trứng, hòn đá lửa... để phòng thân.

Quả nhiên, khi nàng Út bị hãm hại, các thứ đó đều có ích cho nàng. Dao đâm chết cá kình, đá đánh ra lửa nướng cá làm thức ăn. Đặc biệt là hai quả trứng nở ra hai con gà sớm hôm bầu bạn với nàng và tiếng gáy của chú gà trống đã báo cho quan trạng biết mà ghé vào đảo hoang cứu vợ.

Không chỉ có tài và trí, Sọ Dừa còn là người nhân đức và độ lượng. Trở về quê hương, chàng mở tiệc mừng sum họp. Mặc dù biết rõ lòng dạ độc ác của hai người chị nhưng chàng không một lời trách cứ, chỉ lặng lẽ đưa vợ ra chào. Hai người chị xấu hổ, nhục nhã, âm thầm trốn đi. Vậy là quan trạng Sọ Dừa có đủ cả tài, đức, trí. Chàng xứng đáng được hưởng hạnh phúc.

Người xưa đã thành công khi miêu tả hình dạng bên ngoài và phẩm chất bên trong của nhân vật Sọ Dừa có sự đối lập đến mức kỳ lạ. Dưới cái lột kì quái, Sọ Dừa có đủ vẻ đẹp cả về hình dáng lẫn tài năng, phẩm chất tuyệt vời. Sự đối lập ấy khẳng định cái đáng quý là phẩm chất bên trong và đề cao giá trị của con người chân chính.

Trong xã hội phong kiến trọng người giàu sang, khinh kẻ nghèo hèn, người lao động khó lòng vượt qua số phận tăm tối của mình. Cho nên sự biến đổi kì diệu của Sọ Dừa chính là sản phẩm của trí tưởng tượng phong phú, thể hiện sức sống và tinh thần lạc quan mãnh liệt của nhân dân lao động. Còn sống là còn hi vọng, mơ ước, còn tin tưởng vào chiến thắng tất yếu của lòng tốt và sự công bằng trước sự độc ác, bất công của cuộc đời.

Bài làm 4

Truyện cổ tích là loại truyện dân gian kể về cuộc đời của một số kiểu nhân vật quen thuộc như nhân vật bất hạnh, nhân vật dũng sĩ và nhân vật có tài năng kì lạ, nhân vật thông minh và nhân vật ngốc nghếch, nhân vật là động vật. Tuy các nhân vật trong chuyện cổ tích có sự đa dạng về hình hài, số phận nhưng đều có đặc điểm chung là chúng được xây dựng nhằm thể hiện những ước mơ niềm tin của nhân dân về sự chiến thắng cuối cùng của cái thiện đối với cái ác, cái tốt đối với cái xấu, sự công bằng đối với sự bất công. Truyện cổ tích “Sọ Dừa” là một câu chuyện về đề tài “người đội lột vật”, qua đó các tác giả dân gian đã khẳng định vẻ đẹp chân chính của con người, cũng như sự đồng cảm đối với những con người có số phận bất hạnh trong xã hội.

Trước hết, Sọ Dừa có một sự ra đời vô cùng kì lạ, một lần vào rừng hái củi, mẹ của Sọ Dừa đã uống nước ở trong một cái sọ dừa bên gốc cây, từ hôm đó về nhà bà hoài thai và sinh ra Sọ Dừa. Và khi sinh ra Sọ Dừa cũng có một hình dáng vô cùng kì lạ “...một đứa bé không chân, không tay, tròn như một quả dừa”, và khi người mẹ có ý định vứt bỏ thì đứa bé kì lạ này còn biết cất tiếng gọi đầy tha thiết, tội nghiệp “Mẹ ơi, con là người đây. Mẹ đừng vứt con đi mà tội nghiệp”. Đây là một tình tiết đầy kì lạ, bởi Sọ Dừa không chỉ có hình dáng khác người mà dường như cũng trưởng thành hơn, không giống như những đứa trẻ mới sinh. Có lẽ đây cũng chính là đặc điểm của những câu chuyện cổ tích, các tác giả dân gian xây dựng những yếu tố kì lạ để thể hiện những quan niệm thực, cách nhìn nhận, đánh giá rất thực về con người, về nhân sinh.

Sọ Dừa dù lớn cũng không khác gì lúc nhỏ, lúc nào cũng lẩn lộn trong nhà, không làm được việc gì, khiến cho bà mẹ phải lên tiếng than phiền “ Con nhà người ta bảy, tám tuổi đã đi ở chăn bò. Còn mày chẳng được tích sự gì”. Tuy nhiên, Sọ Dừa không phải là người “không được tích sự” gì như bà mẹ cũng như mọi người suy nghĩ. Ở Sọ Dừa luôn có sự trưởng thành hơn những đứa trẻ cùng trang lứa, thể hiện ngay trong lời nói và hành động của chàng “Gì chứ chăn bò thì con cũng chăn được. Mẹ cứ nói với phú ông cho con đến ở chăn bò”. Ý kiến này của chàng không chỉ khiến cho người mẹ bất ngờ mà còn khiến cho phú ông hoài nghi, thậm chí coi thường “..cả đàn bò giao cho thằng bé người không ra người, ngợm không ra ngợm ấy, chăn dắt làm sao?”.

Nhưng trái lại với sự coi thường, dè bida của phú ông, Sọ Dừa chăn bò rất giỏi, hàng ngày Sọ

Dừa thả bò ra đồng, tối lại dắt về, không thiếu một con “...bò con nào con nẩy bụng no căng”. Theo thời gian, Sọ Dừa cũng trưởng thành, chàng cũng có những mong muốn như bao chàng trai bình thường nào khác, đó chính là khát khao về tình yêu, về hạnh phúc. Cô con gái út của phú ông là người hiền lành, tốt bụng nhất trong ba chị em con phú ông, cô không dè bieu, coi thường, cũng là người duy nhất tình nguyện mang cơm cho Sọ Dừa, trong một lần mang cơm, cô đã nghe thấy tiếng sáo véo von, khi đến gần thì thấy một chàng trai khôi ngô đang ngồi thổi sáo cho đàn bò gặm cỏ.

Đây cũng là lần đầu tiên, con người thật của Sọ Dừa được khám phá, không phải với lột vật như mọi người vẫn thấy. Từ đó mà cô út đem lòng yêu mến Sọ Dừa. Biết được tấm chân tình của cô gái mà Sọ Dừa về giục mẹ đến hỏi con gái phú ông về làm vợ. Ý muốn này thật khó thực hiện, làm cho bà mẹ không khỏi sửng sốt. Vì nếu Sọ Dừa có hình hài như một người bình thường, nhưng với một gia cảnh nghèo khó đã không thể lấy vợ, bởi quan niệm “môn đăng hộ đối” trong xã hội xưa rất khắt khe, hơn nữa đây còn là con gái của phú ông, mà Sọ Dừa cũng đâu phải người bình thường, hình hài của chàng luôn nhận sự coi thường, dè bieu, đặc biệt là từ phú ông.

Sọ Dừa vốn không phải người bình thường, vốn ẩn giấu những điều kì lạ, sức mạnh kì lạ, vì vậy mà những sính lễ mà phú ông đưa ra, gồm “...một chĩnh vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm” thì cũng không làm khó được Sọ Dừa. Khi chàng mang sính lễ sang bên nhà phú ông, lão đã rất bất ngờ, bị cho những sính lễ ấy làm cho hoa mắt. Lão hỏi con gái xem ai chịu lấy Sọ Dừa, như tính cách kiêu kì vốn có, ác nghiệt vốn có thì cô cả và cô hai không ai chịu lấy Sọ Dừa, chỉ có cô út đồng ý. Đám cưới của Sọ Dừa và cô út cũng vô cùng linh đình, gia nhân chạy ra vào tấp nập, vì vậy mà những người chị độc ác vô cùng ghen tức, có phần tiếc nuối vì khi ấy không chịu lấy Sọ Dừa.

Cuộc sống của vợ chồng Sọ Dừa vô cùng hạnh phúc, hơn nữa chàng còn ngày đêm đèn sách, chờ khoa thi. Và đúng như dự đoán, Sọ Dừa đã đỗ trạng nguyên, vua sai chàng đi sứ. Vốn là người thông minh, lại có cảm giác bất an nên Sọ Dừa đã đưa cho vợ một hòn đá lửa, một con dao và hai quả trứng gà, dặn phải luôn mang trong người, phòng khi phải dùng đến. Quả nhiên như vậy, khi Sọ Dừa đi thì hai bà chị đã nhẫn tâm hại cô em gái, ý định muốn thay em làm bà trạng. Nhưng vì đã có những vật dụng mà Sọ Dừa đã đưa mà cô vợ có thể thoát khỏi kiếp nạn này. Không những thế, đó còn là những vật dụng giúp Sọ Dừa tìm được vợ.

Như vậy, nhân vật Sọ Dừa là kiểu nhân vật người mang lột vật trong truyện cổ tích, đây là kiểu nhân vật khá quen thuộc trong truyện cổ tích của Việt Nam. Thông qua nhân vật này, các tác giả dân gian muốn đề cao giá trị của con người, đồng thời thể hiện sự đồng cảm với những con người bất hạnh trong cuộc sống. Các tác giả cũng thể hiện niềm tin cũng như khát vọng về lẽ công bằng ở đời, theo đó những con người thiện lương, tốt bụng sẽ được hưởng hạnh phúc, người có dã tâm độc ác sẽ phải nhận lấy những quả báo.

Bài làm 5

Trong văn học dân gian, truyện cổ tích là thể loại rất tiêu biểu, được mọi người rất ưa thích. Không một truyện cổ tích nào có tuổi đời trẻ hơn ông bà chúng ta, nhưng cũng rất kì lạ, không có một truyện cổ tích nào già nua trong đôi mắt, tâm hồn thế hệ trẻ hôm nay. Truyện

cổ tích Sọ Dừa là một minh chứng cho sức sống của nó trong lòng độc giả Việt Nam và thế hệ học sinh chúng em.

Sọ Dừa thuộc kiểu truyện người đội lốt vật hay người mang lốt xấu xí khá phổ biến trong cổ tích Việt Nam cũng như trên thế giới. Cũng kiểu truyện này, ở nước ta còn có câu chuyện như lấy chồng Rế, người lấy cóc, nàng út ống tre... kể về các nhân vật có vẻ ngoài xấu xí, dị dạng nhưng lại có vẻ đẹp bên trong tuyệt vời cả về tài năng lẫn phẩm chất.

Sọ Dừa ra đời thật khác thường từ lúc bà mẹ mang thai đến lúc sinh ra. Bà mẹ khát nước, thấy cái sọ dừa bên gốc cây to đựng đầy nước mưa, bung lên uống và thụ thai đến lúc sinh ra thì đứa bé không chân, không tay tròn như một sọ dừa cứ lăn lông lốc trong nhà, chẳng làm được việc gì. Điều này khiến cho bà mẹ Sọ Dừa than phiền bởi hoàn cảnh éo le của gia đình bà. Sự ra đời của Sọ Dừa cũng chẳng khác nào sự ra đời lạ kì của Thánh Gióng hay Thạch Sanh bên gốc cây đa. Chỉ có điều, sự ra đời của Sọ Dừa lại có gì li kì hơn, khủng khiếp hơn. Chính điều này tạo ra sự bất ngờ cho chính chúng ta về chàng Sọ Dừa đáng yêu trong truyện. Tưởng rằng cục thịt đỏ hồng cứ lăn lông lốc kia “vô tích sự” nhưng lại “không vô tích sự” một chút nào, ngược lại Sọ Dừa lại rất tài giỏi và thông minh. Sự tài giỏi và thông minh đến bất ngờ. Điều này được thể hiện qua hàng loạt chi tiết trong truyện. Tác giả dân gian đã đặt nhân vật trước những tình huống thử thách để nhân vật tự bộc lộ tài năng. Khởi đầu trong công việc giúp mẹ cha là chăn bò, cậu chăn bò rất giỏi, con nào con nấy bụng no căng, lại chăn bò một cách rất ung dung thanh thản: ngồi trên võng thổi sáo cho đàn bò gặm cỏ. Và lại đòi cưới con gái út của phú ông, có đủ ngay đồ sính lễ trước lời thách cưới cực kì khó khăn của phú ông. Và thế là lễ cưới được tổ chức linh đình trước sự ngạc nhiên của mọi người. Lễ tân hôn được tổ chức rất chu đáo cùng với sự “biến hình” thành một chàng trai khôi ngô tuấn tú. Không những thế, Sọ Dừa thông minh, học giỏi thi đỗ trạng nguyên và được vua cử đi sứ. Đến đây tài năng của Sọ Dừa càng được bộc lộ tuyệt vời, đó là sự dự đoán chính xác tình hình để đảm bảo an toàn cho vợ khi đưa cho cô út một hòn đá lửa, một con dao và hai quả trứng gà. Cuối cùng là việc giấu - vợ trong buồng giữa tiệc đoàn viên để trừng trị hai người chị ác độc, đã nói lên sự thông minh và cách cư xử khôn khéo của quan trạng. Như vậy, tác giả dân gian đã tạo nên sự “đổi lập”, trái ngược đến mức cực đoan giữa hình dạng bên ngoài và phẩm chất bên trong của nhân vật Sọ Dừa. Bề ngoài Sọ Dừa xấu xí, dị dạng, kì quái, vô dụng... còn bên trong lại là tài năng, phẩm chất tuyệt vời của một nhân cách cao cả, chân chính. Sự biến đổi kì diệu từ một cậu bé có bề ngoài dị hình dị dạng, thân phận thấp kém, trở thành chàng trai tuấn tú, thông minh, đỗ đạt chính là sự thống nhất về lí tưởng giữa hình thù bên ngoài và phẩm chất bên trong của nhân vật.

Điều đáng nói ở đây là sính lễ của Sọ Dừa chỉ có nghĩa đối với phú ông, không có nghĩa đối với ba con gái của lão. Nhưng giá trị chân chính của Sọ Dừa được phát lộ thăng hoa là nhờ cô út, mà sau này là vợ của chàng. Cô út hiền lành, hay thương người, cô đã từng đối đãi với Sọ Dừa rất tử tế. Đặc biệt cô đã biết “Sọ Dừa không phải là kẻ phạm trần”, chàng là người tài năng, đức độ. Cô đã đem lòng yêu và nhờ tình yêu chân chính ấy, cô nhìn rõ phẩm chất của Sọ Dừa. Con mắt tinh đời của cô chính là con mắt tinh đời của nhân dân ta nhìn thấy ở Sọ Dừa - “con người vốn bị coi là hèn kém”, những giá trị trong sáng nhất. Nhân dân ta đã gửi gắm vào Sọ Dừa bao mơ ước, khát vọng. Sọ Dừa từ thân phận thấp hèn, từ một con người dị hình, xấu xí đã trở thành đẹp đẽ, thông minh, tài giỏi và xứng đáng được hưởng hạnh phúc. Đồng thời khơi dậy trong chúng ta niềm tin. Niềm tin ấy đã trở thành đạo lý mà nhân dân ta

văn dạy: người tài giỏi, đức độ phải được hưởng hạnh phúc hay rộng hơn ở hiền gặp lành, còn những kẻ độc ác, gian tham sẽ bị trừng trị.

Truyện đề cao giá trị đích thực, vẻ đẹp bên trong của con người. Đây cũng là lời khuyên mọi người muốn đánh giá đúng bản chất con người đừng nên chỉ quan sát bên ngoài. Đây chính là giá trị nhân bản, truyền thống dân tộc tốt gỗ hơn tốt nước sơn. Hơn thế nữa, truyện còn đề cao lòng nhân ái đối với người bất hạnh. Lòng nhân ái đem lại hạnh phúc cho cả Sọ Dừa và cô út. Ý nghĩa ấy đã được đúc kết qua bao câu ca dao, tục ngữ như Thương người như thể thương thân, Lá lành đùm lá rách...

Câu chuyện toát lên sức sống mãnh liệt và niềm lạc quan của nhân dân lao động. Còn sống là còn hi vọng, còn mơ ước, còn tin vào chiến thắng cuối cùng của sự công bằng, của lẽ phải, của lòng tốt đối với sự bất công, độc ác. Thực tế cho thấy rằng trong cuộc đời cũng như trong truyện cổ tích, hạnh phúc của những con người chân chính luôn bị kẻ độc ác đe dọa, tìm cách cướp đoạt. Nhân dân ta đã ý thức rõ điều này nên đã đề cho nhân vật cảnh giác, đấu tranh bảo vệ hạnh phúc của mình. Sọ Dừa đưa cho vợ những vật dụng khi chia tay cũng là vì thế. Truyện đã đề cập đến một loại người đau khổ nhất, một số phận thấp hèn nhất. Đau khổ thấp hèn đến nỗi từ vẻ bên ngoài đã không ra con người. Điều đó nói lên khi sáng tác truyện này, nhân dân đã nhận thức sâu sắc về số phận địa vị của mình. Thế nhưng ban đầu cái vỏ xấu xí làm cho thân phận nhân vật thấp kém bao nhiêu thì về sau tài năng phẩm chất và sự biến hoá lại làm cho nhân vật trở nên khác thường, đẹp đẽ bấy nhiêu. Đó là quan niệm dân chủ, thái độ trân trọng, khẳng định của nhân dân đối với những con người bị coi là “hèn kém” trong xã hội giai cấp. Đó cũng chính là ước mơ của nhân dân về sự đổi đời.

Bằng những chi tiết bất ngờ thú vị, mô típ nhân vật quen thuộc làm cho câu chuyện thú vị hấp dẫn. Truyện mang một giá trị nhân đạo cao cả, niềm mơ ước chân chính về sự công bằng trong cuộc sống, vì vậy chuyện Sọ Dừa tồn tại mãi mãi với thời gian cùng bạn đọc.

Nhằm giúp các em học sinh học tốt Tập làm văn lớp 6, doctailieu.com đã tổng hợp tất cả các bài [Văn mẫu lớp 6](#) tập 1, tập 2 hay nhất, chọn lọc với đủ các dạng bài: Văn kể chuyện và miêu tả, [văn tóm tắt - diễn cảm - phát biểu cảm nghĩ](#) cho các em học sinh có tham khảo.